

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **T. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Vyššej vojenskej správy č. OÚ-66-11-5/2006 zo dňa 27. marca 2006, v konaní o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 159/2006-30 zo dňa 21. augusta 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 159/2006-30 zo dňa 21. augusta 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č.k. 1 S 159/2006-30 zo dňa 21. augusta 2008 žalobkyni nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pomery žalobkyne nezohľadňujú nárok na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 138 Občianskeho súdneho poriadku. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov sa na predmetnú právnu vec nevzťahuje.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla uznesenie krajského súdu zrušiť a rozhodnúť o oslobodení od súdnych poplatkov. Krajský súd podľa jej názoru dostatočným spôsobom nezohľadnil jej pomery.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať

úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov v žalobe zo dňa 24.apríla 2006 s odôvodnením, že ostatné konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru sú od súdnych poplatkov oslobodené a spoplatnenie konania z vecného hľadiska toho istého druhu u štátnych zamestnancov považuje za nespravodlivé a diskriminačné.

Krajský súd za tým účelom žalobkyňu dňa 20.marca 2007 vyzval na preukázanie jej osobných, rodinných, majetkových, zárobkových pomerov, preukázanie vlastníctva k nehnuteľnostiam, záväzkov a iných okolností, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie o oslobodení alebo neoslobodení od súdnych poplatkov.

Žalobkyňa reagovala na výzvu súdu listom doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 14.mája 2007, v ktorom predložila potvrdenie Centra služieb – účtovníctvo a mzdy Úradu finančného zabezpečenia MO SR zo dňa 9.mája 2007, podľa ktorého je žalobkyňa zamestnaná ako štátny zamestnanec na dobu neurčitú a jej priemerný čistý mesačný príjem za posledný polrok predstavuje 11.625,--Sk. Žalobkyňa uviedla, že príjem z iných zdrojov nemá, vlastní byt v osobnom vlastníctve spolu s manželom (predložila čiastočný výpis z listu vlastníctva č. X. vedený pre obec B. – mestská časť D., katastrálne územie D.), iné aktíva ako vkladné knižky, vkladové listy a iné majetkové hodnoty nevlastní, nemá záväzky ani vyživovaciu povinnosť.

Krajský súd v Bratislave na základe takto zisteného skutkového stavu žalobkyňi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v otázke vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok stotožnil s právnym názorom Európskeho súdu pre ľudské práva vysloveným v rozsudku zo dňa 19.júna 2001 č. 28249/95 vo veci Kreuz proti Poľsku (odseky 59, 60), podľa ktorého Európsky súd pre ľudské práva nikdy nevyklúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu. Súd má tiež za to, že podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru splnenie povinnosti zabezpečiť efektívne právo na prístup k súdu neznamená len absenciu zasahovania, môže však vyžadovať rôzne formy pozitívneho konania na strane štátu, nepredstavuje ani nešpecifikované právo jednotlivca získať bezplatnú právnu pomoc od štátu v spore, navyše z tohto ustanovenia nemôže byť odvodené ani právo na bezplatné súdne konanie (mutatis mutandis, rozsudok vo veci the Airey proti Írsku, ibid. §§ 25-26). V tej súvislosti Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní, nemožno pokladať za obmedzenie práva na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovorom.

Navyše, súdny poplatok za podanú žalobu v predmetnej právnej veci predstavoval sumu 2000,--Sk (položka 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov); nebol teda neúmerne vysoký, čo by bezprostredne viedlo k ohrozeniu životnej úrovne žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval postup Krajského súdu v Bratislave pri nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalobkyne za správny a súladný s Občianskym súdnym poriadkom (§ 138). Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 159/2006-30 zo dňa 21.augusta 2008 potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnej žalobkyne ich náhradu nepriznal, žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 11. decembra 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová